

ANEMONE NEMOROSA.

Ze is een van Lentes eerstelingen.

Als nog de beuken van 't Haagsche bosch geheel kaal zijn en bij de struiken het groen pas door de knoppen schijnt, als de jonge blaadjes van 't speen-

die, eer April een week oud is, haar sobere en toch zoo verrukkelijk mooie bloempjes dragen zullen.

Sober is ze zeker; drie blaadjes en één bloem, ziedaar de heele toi van 't plantje.



Bosch-Anemone.

kruid een groenen weerschijn geven op 't bruine blarendek, dat nog aan 't vorig jaar herinnert, dan komt er ook nieuw leven in de lange wortelstokken van Anemone en schieten recht omhoog de stengels

Maar wat 'n teere kleuren in die zes of zeven kelkblaadjes.

't Roomwit verloopt naar 't fijnste rozenrood, en daartegen straalt 't hart van goudgele meeldraden

zoo kostelijk brutaal af, dat ze onmiddellijk de aandacht trekt, 't lieve lentekind, zoo teer, en toch zoo stevig tusschen haar drie schutblaadjes staande.

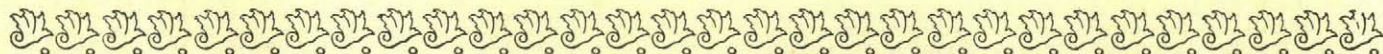
Vroeger kwam Anemone in rijken overvloed voor in 't Haagsche bosch en zag men op de mooie Zondagen van April de menschen, die zoo „ijsselijk veel” van bloemen houden, de lieve plantjes bij

heele bundels meê naar huis nemen, waar ze dan natuurlijk in een glas water verkwijnden.

't Gevolg is geweest, dat Anemone thans nog maar op een paar plekjes in 't bosch tiert en ondanks de bescherming, die ze nu van 't domeinbestuur geniet, wel spoedig geheel zal zijn verdwenen.

Wat zal 't jammer zijn van 't lieve lentebloempje.

A. LORAN.



Vragen en Korte Mededeelingen.

Het Leven der Bloem, door HUGO DE VRIES, Hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam. Met Afbeeldingen. Tweede, goedkoope druk (f 1.50, geb. f 1.75) Haarlem, H. D. TJEENK WILLINK & ZOON — 1900

Inhoud: 1 Bestuiving en bevruchting; 2. De meeldraden en het stuifmeel; 3. De betekenis der bloemkroon voor de bestuiving door insecten; 4. De rol der honigklieren in de bloemen; 5. Bestuiving van kleinbloemige planten door insecten; 6. De bestuiving van bloemen door den wind; 7. Het ontstaan van vruchten en zaden; 8. Het ontstaan van bastaarden.

Voorzien van het paarse stempel: „Ter Recensie” zond de uitgever mij dit boek. Maar ik heb er geen oogenblik aan gedacht het te gaan beoordeelen; het stempel zelf, het korte verzoek van die dikke letters hinderde mij, wekte dadelijk in mij een gevoel, van schaamte nu wel niet, want 't boek werd ongevraagd gezonden, maar toch van sterke gegeneerdheid, al is dat nog 't juiste woord niet. Er zijn menschen en boeken, van wie men uit pieteit in 't publiek zelfs geen goeds wil zeggen, menschen en boeken, die men te zeer respecteert, om er anders dan intiem over te praten. Zoo'n boek, is het bovenstaande voor mij. Met Van Eedens „Onkruid” en verscheidene boekjes van Witte is het dit boek geweest, dat ons, beginnende natuurliefhebbers jaren geleden in plantkunde nog iets anders heeft leeren zien dan een droge studie, die men beoefende, nu ja, omdat men er nog zoo vaak in geëxamineerd zou worden, maar die men op zij duwde, als dwang en drang geweken waren. „Het Leven der Bloem” was indertijd voor mij en velen met mij de eerste openbaring van dat rijke en belangwekkende leven, dat ons is blijven boeien tot op de huidigen dag; het nieuwe woord „biologie” was en bleef ons nog lang onbekend, maar de mooie zaak hadden wij gevonden: de biologische studie der planten, die aan vele onkundigen een beuzelachtig werken schijnt, maar die inderdaad tot de hoogste en diepste gedachten voert, waartoe 's menschen verstand kan reiken, de wetenschap, die aangewezen is, om, zoo 't ooit geschieden zal, ons enkele raadsele des levens te ontsluiten. Eerst twintig jaar na De Vries' Het Leven der Bloem verscheen in Duitschland: Kerner's Pflanzenleben, een werk over planten-biologie zooals er geen tweede bestaat, maar dat dan ook 12 maal zoo duur is als 't eerste; en verleden jaar verscheen in ons land van een oud-leerling van Professor Hugo de Vries, Dr. Calcoen, een veel kleiner, maar ook mooi boek over het plantenleven.

Velen onzer lezers, vooral zij die van het begin ('94) met ons mee zijn gegaan, zullen nu of later zoo op eens iets gaan merken van onnoodige herhaling, van te veel omhaal en van zeurderigheid in onze opstellen en onze boekjes, en een verlangen gevoelen naar krachtiger kost; dat is een verblijdend moment voor schrijver en lezer van populaire lectuur beiden; voor de schrijvers omdat 't een bewijs is, dat hun werk van voorbereiding niet vergeefs is geweest, voor de lezers, omdat hun geest geprepareerd blijkt voor het zaad eener hoogere kennis. Laat zij, die bemerken dat ze de populaire lectuur ontwassen zijn, eens kennis maken met bovengenoemd boek, in kernachtige, krachtige en glasheldere taal geschreven; maar dat zij er bij bedenken, indien zij het met nieuwe buitenlandse werken mochten willen vergelijken, dat de eerste druk vier en twintig jaar geleden ver-

scheen en dat alles wat er in staat toen gloednieuwe wetenschap was, il faut juger les écrits d'après leur date. Het heeft in zijn tijd velen opgewekt tot verdere studie, en dat kan en zal de nieuwe goedkoope uitgave in den tegenwoordigen tijd stellig in nog grootere mate doen, nu er zooveel meer belangstelling getoond wordt voor de natuurhistorische en vooral de biologische wetenschap; de derde druk zal ongetwijfeld geen vier en twintig jaar na den tweeden komen.

E. HEIMANS.

PRIJSVRAAG.

De *Nederlandsche Botanische Vereeniging* looft een getuigschrift uit, benevens een botanisch boekwerk of anderen, nader te bepalen prijs ter waarde van omstreeks f 30,— voor het beste herbarium van *honderd soorten van inlandsche phanerogamen uit het wild verzameld, onverschillig waar*, door een leerling of leerlinge van een Gymnasium, eene Hoogere Burgerschool met 5-jarigen cursus of de Rijkskweekschool voor onderwijzers in de provincie *Noord-Brabant en Limburg*. Bovendien worden twee premien, eene ter waarde van omstreeks f 20.—, de andere ter waarde van omstreeks f 10.— met getuigschrift uitgelooft voor zoodanige collecties, die op zich zelve als goed worden beoordeeld en het naast komen bij die, waaraan de prijs wordt toegekend.

Bij de beoordeeling zal gelet worden op den aard der verzamelde planten, hare wijze van conserveering, determinatie en etiketteering (over de wijze van conserveering enz. raadplege men Suringar, Zakflora, 8^e druk, 1^e Afd. bl. 81—89). *)

Het herbariumformaat moet zijn van omstreeks 50 cM. bij 90 cM. De planten mogen los in de vellen gelegd of met smalle papierstrookjes opgehecht zijn. De kenmerkende onderdeelen der plant zijn, als analyse, op een afzonderlijk blaadje opgehecht, bij te voegen of des-noods door schets-teekeningen te illustreeren, gemaakt naar voorwerpen in het herbarium aanwezig.

De verzamelingen moeten, om voor bekroning in aanmerking te komen, vrachtvrij zijn bezorgd voor 1 November 1900 aan 's *Rijks Herbarium* te Leiden. Op elk etiket moet

*) Het bestuur van de Ned. Bot. Ver. acht het wenschelijk de deelnemers aan de Herbarium-Prijsvraag er op te wijzen dat verlangd worden:

1^o. niet meer, maar ook niet minder, dan 100 verschillende soorten;

2^o. juiste determinatie (familie-, geslachts- en soortnaam met auteursnaam);

3^o. zooveel mogelijk: worteldeel, bladeren van verschillende hoogte van den stengel, bloeiwijzen, vruchten en zaden;

4^o. bloemanalysen, waar deze noodig zijn voor de beoordeeling der gedroogde exemplaren;

en 5^o. vermelding van de standplaats (bouwland, slooten, heide, duinen enz.); de vindplaats (gemeente enz.) en den tijd van inzameling.

Verder moet er op gewezen worden, dat de bloem- en vruchtanalysen zoodanig geprepareerd moeten zijn, dat daardoor de onderdeelen duidelijk zichtbaar zijn, terwijl het wenschelijk is, dat op de etiketten aangegeven wordt, welke kenmerken onder het drogen zijn verloren gegaan.